Svensk författningssamling

SFS 2009:993

Utkom från trycket
den 3 november 2009

Lag
om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare;

utfärdad den 22 oktober 2009.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 13 § lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare ska ha följande lydelse.

13 §[2] Försäkringskassan ska besluta om återbetalning av ersättning, om den som tagit emot ersättning genom oriktiga uppgifter eller genom underlåtenhet att fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet eller på annat sätt har förorsakat att ersättning har utgetts felaktigt eller med för högt belopp. Detsamma gäller om ersättning i annat fall har utgetts felaktigt eller med för högt belopp och mottagaren skäligen borde ha insett detta. Om det finns särskilda skäl, får Försäkringskassan medge befrielse helt eller delvis från återbetalningsskyldighet.

Om återbetalningsskyldighet har ålagts någon enligt första stycket, får Försäkringskassan vid senare utbetalning till denne hålla inne ett skäligt belopp i avräkning på vad som har utgetts för mycket.

Avdrag på en ersättning enligt denna lag får vidare göras om någon enligt beslut av Försäkringskassan är återbetalningsskyldig för en ersättning som har utgetts på grund av en annan författning.

Om en person som har befunnits återbetalningsskyldig enligt första stycket har träffat avtal med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller har medgetts anstånd med betalningen av det återkrävda beloppet, ska ränta tas ut på beloppet. Räntan ska tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Räntan ska beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anstånd medgavs, dock inte för tid innan återkravet förfallit till betalning.

Om ett belopp som har återkrävts enligt första stycket inte betalas i rätt tid, ska dröjsmålsränta tas ut på beloppet. För uttag av dröjsmålsränta gäller i tillämpliga delar räntelagen (1975:635).

Om det finns särskilda skäl, får Försäkringskassan medge befrielse helt eller delvis från kravet på ränta enligt fjärde och femte styckena.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

[1] Prop. 2008/09:202, bet. 2009/10:SfU3, rskr. 2009/10:4.
[2] Senaste lydelse 2007:199.

2. Under åren 2010 och 2011 ska de äldre bestämmelserna fortfarande gälla. Det som sägs om Premiepensionsmyndigheten ska därvid i stället gälla Pensionsmyndigheten.

På regeringens vägnar

MARIA LARSSON

Lars Hedengran
(Socialdepartementet)

Thomson Reuters Professional AB, tel. 08-587 671 00
Edita Västra Aros, Västerås 2009